

ترجمه فارسی "Section 19" از Code of Professional Conduct سازمان RCVS

این ترجمه توسط Chat GPT نسخه ۵ انجام شده.

درمان حیوانات توسط اشخاص فاقد صلاحیت

مقدمه

19.1

هدف از این راهنما، توضیح محدودیت‌هایی است که طبق (Veterinary Surgeons Act 1966) وضع شده‌اند تا اطمینان حاصل شود که حیوانات تنها توسط افرادی که صلاحیت لازم را دارند درمان می‌شوند. این محدودیت‌ها در مواردی اعمال می‌شوند که «درمان» به‌عنوان انجام «اعمال جراحی دامپزشکی» در نظر گرفته شود، همان‌گونه که در این قانون تعریف شده است.

19.2

طبق ماده ۱۹ قانون مذکور، با رعایت استثناهای مشخص‌شده، فقط اعضای ثبت‌شده در انجمن سلطنتی جراحان دامپزشکی بریتانیا (RCVS) مجاز به انجام اعمال جراحی دامپزشکی هستند. در این قانون (veterinary surgery) (اعمال جراحی دامپزشکی) به صورت زیر تعریف شده است:

هنر و علم جراحی و طب دامپزشکی، و بدون محدود کردن کلیت تعریف فوق، شامل موارد زیر است:

(الف) تشخیص بیماری‌ها و آسیب‌ها در حیوانات، از جمله آزمایش‌هایی که برای اهداف تشخیصی بر روی حیوانات انجام می‌شود؛

(ب) ارائه مشاوره مبتنی بر آن تشخیص

(ج) درمان دارویی یا جراحی حیوانات

(د) انجام اعمال جراحی بر روی حیوانات

19.3

مجموعه‌ای از استثناهای (exceptions) در خود قانون (Schedule 3) و همچنین در قالب دستورالعمل‌های معافیت خاص (Exemption Orders) وجود دارد.

19.4

دامپزشکان و پرستاران دامپزشکی باید از استثناهای مربوط به گروه‌های مختلف آگاه باشند؛ از جمله:

(الف) مالک حیوان، یکی از اعضای خانواده او، یا یکی از کارمندان وی، می‌تواند برخی درمان‌های جزئی پزشکی (minor medical treatment) را مطابق با پیوست ۳ قانون انجام دهد

(ب) مالک حیوان یا شخصی که مسئول مراقبت از حیوانات در بخش کشاورزی است، می‌تواند درمان‌های دارویی یا اعمال جراحی جزئی را که شامل ورود به حفره‌های بدن نمی‌شود، مطابق با پیوست ۳ انجام دهد؛

ج) پرستاران دامپزشکی ثبت شده (Registered Veterinary Nurses) می‌توانند درمان‌های دارویی و اعمال جراحی جزئی (بهجز ورود به حفره‌های بدن) را طبق پیوست ۳ انجام دهند (رجوع شود به راهنمای مربوط به واگذاری وظایف به پرستاران دامپزشکی)؛

د) دانشجویان پرستاری دامپزشکی می‌توانند درمان‌های دارویی و جراحی‌های جزئی (بهجز ورود به حفره بدن) را طبق پیوست ۳ انجام دهند (مطابق با راهنمای واگذاری وظایف به پرستاران دامپزشکی)؛

ه) دانشجویان دامپزشکی که در بخش بالینی دوره خود مشغول هستند، طبق مقررات «Veterinary Surgeons (Practice by Students) (Amendment) Regulations 1993» می‌توانند تحت شرایط خاص اقدام کنند؛

و) نعل‌بندان ثبت شده (Registered Farriers) طبق قوانین «Farriers (Registration) Acts 1975» و «1977»؛

ز) افرادی که خدمات فیزیوتراپی ارائه می‌دهند، مطابق با «Veterinary Surgeons (Exemptions) Order 2015»؛

ح) نمونه‌گیری از خون طبق «Blood Sampling Order 1983» و اصلاحات بعدی آن؛

ط) کارآموزان امور دامپروری بالای ۱۷ سال که مجاز به انجام اخته‌سازی برخی حیوانات نر، قطع شاخ گوساله‌ها و بریدن دم بره‌ها هستند، طبق پیوست ۳ قانون؛

ی) هر شخصی که برای نجات جان حیوان یا کاهش درد و رنج او، اقدامات اولیه اضطراری (Emergency First Aid) انجام دهد، مطابق با پیوست ۳ قانون.

بخش دوم: دانشجویان دامپزشکی و کارکنان فاقد صلاحیت (Unqualified Staff)

دانشجویان دامپزشکی

19.5

دانشجویان دامپزشکی، به عنوان بخشی از آموزش بالینی خود، موظف‌اند برخی اعمال جراحی دامپزشکی را انجام دهند.

19.6

مقررات «Veterinary Surgeons (Practice by Students) (Amendment) Regulations 1993» دو گروه از دانشجویان را مشخص می‌کند:

1. دانشجویان تمام‌وقت مقطع کارشناسی که در بخش بالینی دوره خود مشغول‌اند، و
2. دامپزشکان خارجی که قصد دارند در مدت زمان معقولی در آزمون رسمی عضویت انجمن سلطنتی جراحان دامپزشکی (RCVS Statutory Examination for Membership) شرکت کنند.

این مقررات اجازه می‌دهد دانشجویان بتوانند:

- حیوانات را معاینه کنند،
- آزمایش‌های تشخیصی را تحت هدایت (under the direction) دامپزشک ثبت شده انجام دهند،
- درمان‌ها را تحت نظارت (under the supervision) دامپزشک ثبت شده انجام دهند، و
- اعمال جراحی را تحت نظارت مستقیم و مستمر شخصی (under the direct and continuous personal supervision) دامپزشک ثبت شده انجام دهند.

19.7

انجمن سلطنتی جراحان دامپزشکی (RCVS) مفاهیم فوق را به شرح زیر تفسیر کرده است:

(الف) هدایت (Direction): دامپزشک به دانشجو دستور انجام آزمایش یا درمان را می‌دهد، اما لزوماً در محل حضور ندارد.
(ب) نظارت (Supervision): دامپزشک در محل حضور دارد و در صورت نیاز، قادر به پاسخگویی و کمک است.
(ج) نظارت مستقیم و مستمر شخصی (Direct and continuous personal supervision): دامپزشک در تمام مدت حضور داشته و توجه شخصی و بی‌وقفه به دانشجو دارد.

کارکنان فاقد صلاحیت یا غیر دامپزشک (Unqualified / Lay Practice Staff)

19.8

بسیاری از کلینیک‌های دامپزشکی کارکنانی دارند که نه دامپزشک هستند و نه پرستار دامپزشکی و نه دانشجوی پرستاری دامپزشکی. صرف‌نظر از میزان آموزش یا تجربه‌ی این افراد، در زمینه کار دامپزشکی، باید به عنوان اشخاص فاقد صلاحیت (laypeople) در نظر گرفته شوند. عنوان شغلی آن‌ها نباید گمراه‌کننده باشد و باید تفاوت جایگاه آن‌ها با اعضای متخصص (Qualified Staff) را نشان دهد. به‌ویژه، دامپزشکان یا پرستاران دامپزشکی نباید فردی را «پرستار دامپزشکی» بنامند مگر اینکه آن فرد به طور رسمی در RCVS ثبت شده باشد.

19.9

انجمن RCVS آگاه است که ممکن است دامپزشکان بخواهند برخی وظایف را به کارکنان فاقد صلاحیت واگذار کنند. اما باید دانست که هیچ مبنای قانونی مشخصی در «قانون جراحان دامپزشکی» برای واگذاری چنین وظایفی به افراد فاقد صلاحیت وجود ندارد. به عبارت دیگر، کارکنان فاقد صلاحیت مجاز به انجام درمان‌های پزشکی یا جراحی‌های جزئی نیستند، حتی اگر آموزش‌دیده یا با تجربه باشند.

19.10

در نبود مبنای قانونی، و به منظور حفظ رفاه حیوانات، توصیه RCVS این است که هرگونه واگذاری وظیفه به فرد فاقد صلاحیت باید **موجه** باشد و به صورت موردی با قضاوت حرفه‌ای و ارزیابی خطر (Risk Assessment) انجام گیرد. چنین واگذاری باید:

- **(الف)** در شرایط موجود منطقی و قابل دفاع باشد،
- **(ب)** حیوان را در معرض خطر قرار ندهد، و
- **(ج)** محدود به «درمان جزئی پزشکی» باشد، مشابه کاری که صاحب حیوان می‌تواند انجام دهد؛ به‌عنوان مثال، دادن داروهای خوراکی ساده یا تزریق‌های زیرجلدی (Subcutaneous Injections)

19.11

واگذاری هرگونه عمل دامپزشکی، حتی درمان‌های جزئی، باید با درنظر گرفتن تمامی شرایط انجام گیرد؛ نه فقط ماهیت عمل. دامپزشکی که واگذاری را انجام می‌دهد باید موارد زیر را لحاظ کند:

- (الف)** ماهیت کار (درجه پیچیدگی آن)
- (ب)** وضعیت حیوان (گونه، وضعیت سلامتی، احتمال بروز عوارض، و خواسته‌های مالک)
- (ج)** ویژگی‌های شخصی که وظیفه به او سپرده می‌شود (میزان آموزش، تجربه، اعتمادبه‌نفس، آگاهی از محدودیت‌ها و زمان درخواست کمک)
- (د)** در دسترس بودن کمک حرفه‌ای (Qualified Assistance)

19.12

انجمن RCVS بر این باور است که برخی وظایف به هیچ وجه نباید به کارکنان فاقد صلاحیت سپرده شود، از جمله:

- تزریق‌های عضلانی (IM) یا وریدی (IV)
- انجام اعمال تهاجمی مانند گذاشتن کاتتر وریدی (IV catheter) یا عبور سوند ادراری (Urinary Catheter)

19.13

دامپزشکان باید اطمینان حاصل کنند که در صورت لزوم، مشتری (مالک حیوان) از انجام هرگونه عمل توسط افراد فاقد صلاحیت آگاه باشد.

19.14

دامپزشکی که تصمیم به واگذاری وظیفه به فرد فاقد صلاحیت می‌گیرد، شخصاً مسئول آن تصمیم است. در صورتی که چنین تصمیمی منجر به بررسی انضباطی یا حرفه‌ای شود، RCVS «منطقی بودن تصمیم دامپزشک» را ارزیابی خواهد کرد. بنابراین، باید برای هر واگذاری از این نوع، تصمیمی مستند و مستدل وجود داشته باشد.

بخش سوم: نعل‌بندان (Farriers)

19.15

هر دو گروه، دامپزشکان (Veterinary Surgeons) و نعل‌بندان (Farriers)، در درمان سم و پاهای اسب نقش دارند. در حالی که دامپزشکان از محدودیت‌های مندرج در «قانون ثبت نعل‌بندان ۱۹۷۵ و ۱۹۷۷» (Farriers Registration Acts 1975 & 1977) معاف هستند، نعل‌بندان از محدودیت‌های «قانون جراحان دامپزشکی ۱۹۶۶» معاف نیستند. به این معنا که نعل‌بندان اجازه انجام اقداماتی که به عنوان اعمال جراحی دامپزشکی تلقی می‌شوند را ندارند.

19.16

هیچ مرز دقیق و روشنی میان وظایف حرفه‌ای دامپزشکان و نعل‌بندان وجود ندارد؛ بنابراین بسیاری از موارد به تفاهم، همکاری و تعامل میان افراد بستگی دارد. تصمیم‌گیری در خصوص اینکه یک اقدام خاص باید توسط کدامیک انجام شود (دامپزشک یا نعل‌بند)، باید از طریق مشاوره و همکاری متقابل صورت گیرد. دامپزشکان باید نهایت تلاش خود را برای گفت‌وگو و هماهنگی مستقیم با نعل‌بندان در خصوص موارد مربوطه به کار گیرند.

19.17

«نعل‌بندی» (Farriery) شامل تراش و تنظیم تعادل سم اسب پیش از نعل‌گذاری و در حین آن، و همچنین نعل‌گذاری درمانی یا جراحی در صورت نیاز است. چنانچه دامپزشکی بخواهد نعل بند کار خاصی را بر روی اسب انجام دهد، باید آن را به صورت مستقیم و از طریق ارتباط شخصی به نعل‌بند اعلام نماید.

19.18

یک نعل بند نباید در حالت عادی اقدام به موارد زیر نماید:

- نفوذ به ساختارهای حساس بدن حیوان (penetrate sensitive structures)
- وارد کردن فشار یا تنش غیرطبیعی به حیوان،
- انجام تشخیص بیماری (make a diagnosis)
- تجویز یا تجویز دارو (administer drugs)

اگر نعل‌بند احساس کند که:

- دامپزشک درمان حیوان را به درستی انجام نمی‌دهد، یا
- بیماری یا وضعیت دیگری در حیوان وجود دارد که نیاز به درمان دارد،

در این صورت باید دامپزشک را مطلع کند یا به صاحب حیوان توصیه کند که دامپزشک را درگیر نماید.

به همین ترتیب، اگر دامپزشک تشخیص دهد که کار نعل بند ناقص یا نامناسب بوده است، باید مستقیماً با او تماس بگیرد. هیچ یک از طرفین نباید در مورد کار دیگری اظهار نظر منفی یا تخریبی داشته باشد، مگر در چارچوب شکایت رسمی به مراجع نظارتی مربوطه؛ یعنی:

- انجمن سلطنتی جراحان دامپزشکی (RCVS) برای دامپزشکان، و
- شورای ثبت نعل‌بندان (Farriers Registration Council) برای نعل‌بندان.

بخش چهارم: فیزیوتراپی، درمان استخوانی (Osteopathic Therapy) و درمان کایروپراکتیک (Chiropractic Therapy)

19.19

درمانگران سیستم اسکلتی عضلانی (Musculoskeletal Therapists) بخشی از تیم تحت هدایت دامپزشک (Vet-led team) محسوب می‌شوند. حیواناتی که توسط این درمانگران تحت مراقبت یا درمان قرار می‌گیرند، باید تحت سرپرستی یک دامپزشک ثبت‌شده باشند. درمانگران سیستم اسکلتی-عضلانی مجموعه‌ای از درمان‌های دستی (Manipulative Therapies) شامل فیزیوتراپی، اوستئوپاتی و کایروپراکتیک را انجام می‌دهند.

19.20

بر اساس The Veterinary Surgery (Exemptions) Order 2015 که جایگزین دستورالعمل سال ۱۹۶۲ شده است هرگونه درمان ترمیمی از نوع فیزیوتراپی (Remedial Treatment by Physiotherapy) تنها در صورتی مجاز است که دامپزشک واجد صلاحیت ابتدا حیوان را معاینه کرده و درمان را تجویز کرده باشد.

مطابق این دستور، انجام فیزیوتراپی بر روی حیوان تنها در صورتی مجاز است که شرایط زیر احراز شود:

1. شرط اول: فرد ارائه‌دهنده درمان بیش از ۱۸ سال سن داشته باشد.
2. شرط دوم: فرد ارائه‌دهنده درمان تحت هدایت شخص واجد صلاحیت (Qualified Person) عمل کند که:
 - الف) حیوان را معاینه کرده است،
 - ب) درمان فیزیوتراپی حیوان را تجویز نموده است.

19.21

در این دستور، «شخص واجد صلاحیت» (Qualified Person) به کسی اطلاق می‌شود که در یکی از موارد زیر ثبت شده باشد:

- دفتر ثبت جراحان دامپزشکی (Register of Veterinary Surgeons) یا
- دفتر ثبت تکمیلی دامپزشکی (Supplementary Veterinary Register)

19.22

اصطلاح «فیزیوتراپی» در این دستور به‌صورت گسترده تفسیر می‌شود و تمامی انواع درمان‌های دستی (Manipulative Therapies) را در بر می‌گیرد. بنابراین شامل اوستئوپاتی (Osteopathy) و کایروپراکتیک (Chiropractic Therapy) نیز می‌شود، اما شامل روش‌هایی مانند طب سوزنی (Acupuncture) یا آروماتراپی (Aromatherapy) نمی‌گردد.

تشخیص اینکه آیا حیوان باید مجدداً برای معاینه بالینی ارجاع شود یا درمان می‌تواند ادامه یابد، به قضاوت حرفه‌ای دامپزشک بستگی دارد.

19.23

دامپزشکی که درمان را به یک درمانگر سیستم اسکلتی-عضلانی واگذار می‌کند، باید پیش از واگذاری مطمئن شود که درمانگر:

- صلاحیت کافی دارد، و
- از مهارت و شایستگی لازم برخوردار است.

شاخص‌های این اطمینان می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- عضویت در یک انجمن داوطلبانه دارای نظام آموزشی، اخلاقی و انضباطی معتبر (Voluntary Register) ،
- دارا بودن استانداردهای حرفه‌ای روشن،
- و وجود سازوکار رسیدگی به تخلفات.

از آنجا که RCVS بر درمانگران سیستم اسکلتی عضلانی نظارت قانونی ندارد، بنابراین نمی‌تواند هیچ انجمن یا نهاد خاصی را برای ثبت داوطلبانه توصیه کند.

19.24

در مورد مراقبت‌های نگهدارنده اسکلتی-عضلانی برای حیوانات سالم (مانند ماساژ جهت حفظ وضعیت بدنی)، نیازی به تجویز یا واگذاری رسمی از سوی دامپزشک وجود ندارد. با این حال، حیوان همچنان باید در پرونده‌ی یک دامپزشک ثبت‌شده باشد.

چنانچه در حین این نوع مراقبت، علائم هرگونه آسیب، بیماری یا ناهنجاری مشاهده شود، درمانگر باید فوراً:

- روند درمان نگهدارنده را متوقف کند، و
- از مالک حیوان بخواهد حیوان را برای معاینه بالینی (Clinical Examination) نزد دامپزشک ببرد.

همچنین درمانگر می‌تواند با رضایت کتبی صاحب حیوان، نگرانی‌های خود را مستقیماً به دامپزشک مسئول حیوان اطلاع دهد.

بخش پنجم: درمان‌های مکمل (Complementary Therapy) و اقدامات دندان‌ی بدون بیهوشی

درمان‌های مکمل (Complementary Therapy)

19.25

بر اساس مفاد «قانون جراحان دامپزشکی ۱۹۶۶»، هرگونه درمان حیوانات توسط اشخاص غیر دامپزشک، حتی اگر آن شخص در زمینه‌ی پزشکی انسانی دارای مدارک یا صلاحیت‌های حرفه‌ای باشد، غیرقانونی است. بنابراین، تمام اشکال درمان‌های مکمل (Complementary Therapy) که شامل انجام اعمال یا اقدامات مرتبط با جراحی دامپزشکی می‌شوند (Acts or Practice of Veterinary Surgery) ، باید تنها توسط دامپزشک واجد صلاحیت انجام گیرند، مگر در مواردی که قانون استثناً قائل شده باشد. در عین حال، دامپزشکانی که اقدام به ارائه‌ی درمان‌های مکمل می‌کنند، موظفاند اطمینان حاصل کنند که در زمینه‌ی مربوطه آموزش کافی دیده و مهارت لازم را کسب کرده‌اند.

اعمال دندانپزشکی بدون بیهوشی در گربه‌ها و سگ‌ها (Anaesthesia-free Dental Procedures)

19.26

اشخاص غیر دامپزشک ممکن است در زمینه‌ی خدمات آرایش و نظافت حیوانات (Grooming Services) فعالیت داشته باشند. این افراد باید از بیانی‌یهی رسمی در خصوص Anaesthesia-free Dental Procedures for Cats and Dogs که توسط کمیته استانداردهای RCVS (RCVS Standards Committee) پشتیبانی شده است، آگاه باشند.